

[Peter Nielsen.]

så vidt redernes ønske om nedsat bidrag for en bekræftelse herpå. Ud fra dette kan jeg anbefale lovforslaget, som er begyndelsen til likvideringen af skoleskibet „Danmark“. Smerteligt, men nødvendigt i tidens udvikling.

Conrad Kofoed: Jeg skal ikke gentage den historiske udredning. Som nævnt blev der mellem regeringen og Dampskibsrederiforeningen ført forhandlinger, der resulterede i, at foreningen gav tilsagn om at give et tilskud til driften af skoleskibet „Danmark“ under forudsætning af, at staten fortsat benyttede skibet til uddannelse. Af ethvert registreringspligtigt dansk skib på 300 registrertons opkræves et beløb til delvis dækning af skoleskibets drift, idet der regnes med, at denne afgift dækker $\frac{2}{5}$ af omkostningerne ved driften. Hidtil har dette tilskudsbeløb andraget 600.000 kr., og nu foreslås det altså nedsat til ca. 425.000 kr. Der står endvidere i § 3, stk. 2, i lovforslaget, at når omstændighederne taler derfor, kan chefen for skibsregistret nedsætte eller helt eftergive afgiften. Jeg må formode, at det er med henblik på den situation, at et skib lægges op og ikke er i drift.

Man har ved flere lejligheder drøftet skoleskibet „Danmark“ og udtalt ønske om at bevare netop dette skib som skoleskib, og det er heldigvis lykkedes. Jeg er ikke helt så skeptisk som det ærede medlem hr. Peter Nielsen, og gennem det, som foreslås i lovforslaget, støtter man altså også ønsket om bevarelse. Søfarten er jo af stor betydning. Derfor er det vel naturligt, at uddannelsen i dette erhverv må have vor interesse, og når den sker i skoleskibet „Danmark“, tror jeg det hilses med tilfredshed mange steder.

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Weikop: Jeg havde jo ikke tænkt mig, at denne sag skulle lægges op i det plan, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde. Jeg ved egentlig ikke, med hvilke følelser den højtærede handelsminister hørte på denne tale. Den højtærede handelsminister fører, forstår jeg, i denne tid mange og lange forhandlinger med rederne, med skibsfartskredse, for at prøve på at finde ud af at hjælpe rederne over den krise, de er inde

i, og så står den ærede socialdemokratiske ordfører op her og læser op af en kursliste og nævner nogle udbytter og siger rent ud til den højtærede minister: hold op med det, for det går jo fint. Går det fint, højtærede minister? Jeg synes, at den højtærede minister skulle fortælle det ærede medlem hr. Peter Nielsen tydeligt og klart, hvordan det går.

Det er en billig forestilling at læse op af en liste over kurser og udbytter. Jeg synes, det er alt for billigt. Det ærede medlem kunne lige så godt have læst op, hvad Burmeister & Wain gav i udbytte i fjor, og hvad det gav i udbytte i forfjor og i forfjor igen, og så bruge det som bevis for, at skibsværftsindustrien i dette land ikke er ude i store vanskeligheder. Jeg synes egentlig, der må være grænser for, hvad man kan bruge folketingets talerstol til, og jeg synes ærlig talt, at den foreliggende sag ikke egner sig til en sådan tale.

Jeg forstår overhovedet ikke det synspunkt, at man med dette forslag sætter en lavine i gang. En lavine! Her drejer det sig om et beløb på 175.000 kr., og vi har jo lige fået forelagt et finanslovforslag på 10 milliarder kr. Men lad så være, at man kan have det synspunkt, at erhvervene skal være med til at betale uddannelsen, en betragtning, som jeg for så vidt godt kan være helt enig i, men det er en betragtning, som er forladt. Og hvem er den forladt af? Først og fremmest af det parti, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen tilhører. Den er forladt i en sådan grad, at man faktisk i dag slet ikke har overblik over, hvad man har gjort.

Det ærede medlem sagde, at så kan andre også komme, så kan håndværket komme. Ja vel, foreløbig ligger det imidlertid sådan, at for så vidt angår håndværket — jeg tror, det ærede medlem tænkte på lærlingene; det kan ikke være andre — er forholdene dér lovfæstede. Så længe de er det, kan man ikke komme og sige, at man ikke vil rette sig efter loven. Må jeg minde det ærede medlem hr. Peter Nielsen om, at det er ikke så forfærdelig længe siden, at man i det høje ting vedtog en lovgivning, der gik ud på, at nu skulle teknikumundervisningen også være gratis, fuldstændig gratis. Vi støttede det; vi var enige om det alle sammen. Man kunne lige så vel sige: hvorfor